

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/10105.**

Benyújtás dátuma: **2020-04-15 10:50**

Parlex azonosító: **1HBL5BR20001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Szél Bernadett (független)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kozma Ákos, alapvető jogok biztosa**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Tervezi-e, hogy vizsgálatot indít az egészségügyi intézkedések alkotmányosságával kapcsolatban?"**

Tisztelt Biztos Úr!

Április 7-én a fekvőbetegeket fogadó összes hazai kórház miniszteri utasítást kapott arra vonatkozóan, hogy április 15-re a közfinanszírozott ágyak minimum 60 százalékát tegyék alkalmassá a koronavírussal fertőzöttek ellátására. A KSH legutóbbi adatai szerint a 100 ezer lakosra jutó ágyak száma Magyarországon 702, ami azt jelenti, hogy 41 ezer ágyat kell felszabadítani a miniszteri utasítás értelmében. Bár az EMMI szerint minden olyan esetben gondoskodni kell a betegek más intézménybe való áthelyezéséről, ahol az ellátási szükséglet ezt indokolja, azt már nem mérte fel a minisztérium, hogy ez a gyakorlatban kivitelezhető-e. A valóságban olyan betegeket is haza kell küldeniük a kórházaknak, akik otthongondozása vagy más intézménybe való áthelyezése nem megoldható.

Kásler Miklós miniszter a napokban arra hivatkozva mentette fel a budakeszi Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet főigazgatóját, hogy az intézmény nem az elvárt ütemben szabadított fel ágyakat a koronavírusos betegek fogadására. Az érintettek elmondása szerint az intézmény eleget tett az utasításnak, a kormány azonban azt is elvárta volna, hogy olyan betegeket is hazaküldjenek, akiknek ellátása máshol nem biztosítható, kezelésük megszakítása pedig maradandó egészségkárosodást okozna. Ez alapján a főigazgató felmentése azért történhetett, mert az intézet vezetője azon elvárásnak is igyekezett megfelelni, ami a máshol nem gondozható, át nem helyezhető és az állapotromlás elkerülését biztosító kórházi kezelést igénylő betegek megtartását írta elő. A kórház dolgozói szerint a főigazgató „a végsőkéig védte a betegeket”, hogy ne kelljen megszakítani a kezelésüket, de közben így is felszabadított ágyakat a megfelelő számban.

A kórházi ágyak felszabadításának intézkedési tervét és a döntést megalapozó anyagokat,

számításokat, becsléseket nem tette közzé a minisztérium, így nem világos, hogy milyen szakmai indokok alapján kérte azt az intézményektől, hogy nyolc nap alatt – amiből három ünnepnap volt – tegyék szabaddá ágyaik jelentős részét. Az sem világos, hogy felmérte-e előzetesen a minisztérium, hogy pontosan hány beteg számára elkerülhetetlen a kórházi ellátás és a fennmaradó kapacitások elegendőek-e az ellátásra szoruló betegek számára. Ha ez az előzetes felmérés nem történt meg és a minisztérium a lehetetlent kérte a kórházaktól, akkor kijelenthető, hogy a miniszteri utasítás nem volt összhangban az Alaptörvénnyel.

Az Alaptörvény XX. cikkében foglalt testi és lelki egészséghez való jog járványügyi veszélyhelyzetben is csak a szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan korlátozható. Ennek a feltételnek bizonyosan nem felel meg, és súlyosan felelőtlen olyan betegeket is hazaküldeni, akiknek életfontosságú a kórházi rehabilitációja.

Ehhez kapcsolódik egy másik, az egészségügyi ellátás egészét érintő probléma. Az EMMI március közepén levelet küldött az egészségügyi szolgáltatóknak, amelyben ez állt: „A mai nap folyamán gondoskodjon arról, hogy az Ön által vezetett intézmény/ellátó összes olyan betege megkapja az értesítést arról, hogy a 2020.03.16-tól tervezett egészségügyi ellátása csak akkor kerül elvégzésre, ha arra sürgős szükség miatt (életveszély vagy tartós egészségkárosodás elkerülése érdekében) kerül sor. Kérem, minden előjegyzett betegük számára ezt a tájékoztatást személyre szabottan juttassák el, ezt az információt elektronikus csatornáikon keresztül is osszák meg betegeikkel. A holnapi nap folyamán gondoskodjanak arról, hogy mindezek ellenére az intézményükbe érkező betegek megfelelő tájékoztatást kapjanak.”

Ez után gyakorlatilag leállt a járóbeteg szakellátás és a fekvőbeteg ellátás jelentős része is. Rengeteg levelet kaptam arról, hogy a szükséges – akár életmentő – beavatkozások nem történtek meg, holott nyilvánvaló, hogy sok betegség esetében létfontosságú, hogy a beavatkozás időben történjen meg. Mivel nincs megfelelő protokoll és szakmai iránymutatás az „életveszély vagy tartós egészségkárosodás elkerülésének” értelmezésére, gyakorlatilag minden beavatkozást halaszthatónak minősítenek és létfontosságú diagnosztikai vizsgálatokat nem végeznek el. Így történhet meg, hogy rákos betegek műtétjeit halasztják el bizonytalan időre, vagy például félig vak emberek nem jutnak hozzá a megmaradt látásukhoz szükséges infúziós kezeléshez, ami esetükben tartós látáskárosodást okozhat.

Álláspontom szerint az egészségügyi ellátás járványügyi veszélyhelyzetben való korlátozására csak a legnagyobb körültekintéssel és megfelelő, mindenki számára megismerhető szakmai protokollok és irányelvek mellett kerülhet sor. Az alapjogokkal összefüggő visszásságot okozhat az, ha az állampolgárok tartósan kiszorulnak az egészségügyi ellátásból, és átláthatatlan szempontok szerint kerül sor a vizsgálatok és kezelések felfüggesztésére, műtétek elhalasztására.

Kérdéseim:

1. Tervezi-e, hogy a természetes személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érintő visszásság kivizsgálására hivatalból vizsgálatot indít a budakeszi Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet főigazgatójának felmentése ügyében, összefüggésben a betegek ellátáshoz való jogának érvényesülésével?

2. Tervezi-e, hogy a természetes személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érintő visszásság kivizsgálására hivatalból átfogó vizsgálatot indít a kórházak kiürítéséről szóló intézkedési terv és miniszteri utasítások Alaptörvénnyel való összhangjával kapcsolatban?

3. Tervezi-e, hogy a természetes személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érintő visszásság kivizsgálására hivatalból átfogó vizsgálatot indít a járóbeteg szakellátás és fekvőbeteg ellátás korlátozására vonatkozó miniszteri utasítás(ok) alkotmányosságával kapcsolatban?

Várom válaszát!

Budapest, 2020. április 15.

Tisztelettel:

Szél Bernadett
országgyűlési képviselő